

MEDIACJA SZKOLNA – ALTERNATYWNA METODA WYCHOWAWCZA

**Dr Agnieszka Lewicka –
pedagog resocjalizacyjny, mediator**

MEDIACJA (A. Lewicka)

DIALOG MIĘDZY OSOBAMI BĘDĄCYMI
W KONFLIKCIE, KTÓREGO CELEM
JEST OSIĄGNIĘCIE POROZUMIENIA
ORAZ POPRAWY RELACJI
SPOŁECZNYCH W OBECNOŚCI
OSOBY WSPIERAJĄCEJ - MEDIATORA

WYCHOWANIE

(Koncepcja Z. B. Gasia)

PROCES WSPOMAGANIA
WYCHOWANKA W ROZWOJU,
UKIERUNKOWANYM NA OSIĄGANIE
PEŁNEJ DOJRZAŁOŚCI W CZTERECH
PODSTAWOWYCH SFERACH:
FIZYCZNEJ, PSYCHICZNEJ,
SPOŁECZNEJ I DUCHOWEJ

PROFILAKTYKA

- ◆ Kompleksowa, kompensująca interwencja obejmująca:
- ◆ Wspomaganie wychowanka w radzeniu sobie z determinantami zakłócającymi rozwój
- ◆ Ograniczanie i likwidowanie czynników ryzyka zagrożeń rozwoju
- ◆ Wzmacnianie czynników zabezpieczających przed zaburzeniami rozwoju

Kontakt wychowawczy:

- ◆ Zaangażowanie dwóch osób (wychowawcy oraz wychowanek)
- ◆ Osoby pozostają w relacji osobowej
- ◆ Osoby współpracują w osiąganiu celów wychowawczych

Kontakt mediacyjny

- ◆ Aktywność mediatora oraz wychowanka, wychowanków, mediatora - wychowanków
- ◆ Spotykają się w ramach mediacji kontaktów
- ◆ Obie osoby nastawione są na współpracę

Istota wspomagania wychowanka w rozwoju

Wychowawca

- osoba wychowawcy
- umiejętności wychowawcy

Wychowanek

- warunki do rozwoju
- zmiany rozwojowe

Wspomaganie w rozwoju

Mediator

- cechy osobowościowe
- umiejętności psychopedagogiczne – warunki do rozwoju

Wychowankowie

- cechy osobowościowe

ZMIANY ROZWOJOWE

(sprzężenie zwrotne)

Cele wychowania

- ◆ Rozwój fizyczny wychowanka
- ◆ Rozwój psychiczny wychowanka (przejęcie odpowiedzialności za siebie i swój stosunek do świata)
- ◆ Rozwój społeczny wychowanka (wywiązywanie się z ról społecznych)
- ◆ Rozwój duchowy wychowanka (posiadanie konstruktywnego i stabilnego systemu wartości oraz poczucia sensu życia)

Cele mediacji

- ◆ Przejęcie odpowiedzialności za własne postępowanie;
- ◆ Kształtowanie postaw moralnych, tolerancji
- ◆ Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych;
- ◆ Rozwijanie umiejętności rozwiązywania konfliktów;
- ◆ Kształtowanie konstruktywnej hierarchii wartości itp.

Przyczyny nieefektywności wychowania

- ◆ Deficyty w kompetencjach rodziców i nauczycieli
- ◆ Osobiste ograniczenia wychowanka
- ◆ Niekorzystne zjawiska

Mediacja wobec nieefektywności wychowania

- ◆ Rozwijanie kompetencji psychopedagogicznych nauczycieli
- ◆ Podnoszenie świadomości wychowawczej rodziców
- ◆ Rozwijanie umiejętności społecznych uczniów

Zagrożenia dojrzewania psychicznego

- ◆ Zacieranie się granic między prawami i obowiązkami
- ◆ Umacnianie postawy egocentryzmu
- ◆ Wybór przyjemnego życia a nie odpowiedzialnego

Mediacja wobec zagrożeń psychicznego rozwoju

- ◆ Wskazywanie granicy między prawami a obowiązkami (np. prawa moje – innej osoby, wypełnienie ugody mediacyjnej, obowiązki mediatora np. kontrolera)
- ◆ Rozwijanie postaw prospołecznych
- ◆ Nauka odpowiedzialności

Zagrożenia sfery rozwoju społecznego

- ◆ Osłabienie roli rodziny
- ◆ Wypełnianie ról społecznych niezgodnych z wiekiem życia oraz ich deformacja
- ◆ Zagrożenia związane z rolami zawodowymi
- ◆ Brak autorytetów społecznych

Mediacja wobec zagrożeń rozwoju społecznego

- ◆ Włączenie rodziców do programu edukacji mediacyjnej
- ◆ Przygotowanie do pełnienia ról społecznych
- ◆ Przygotowanie do pełnienia ról zawodowych
- ◆ Mediator – autorytet?

Zagrożenia rozwoju duchowego

- ◆ Wolność
- ◆ Dobro/zło
- ◆ Otwartość
- ◆ Tolerancja
- ◆ Poszanowanie życia
- ◆ Samowola
- ◆ Mniejsze zło
- ◆ Bezkrytycyzm
- ◆ Akceptacja patologii
- ◆ Aborcja, eutanazja, kara śmierci

2. Eliminacja wartości

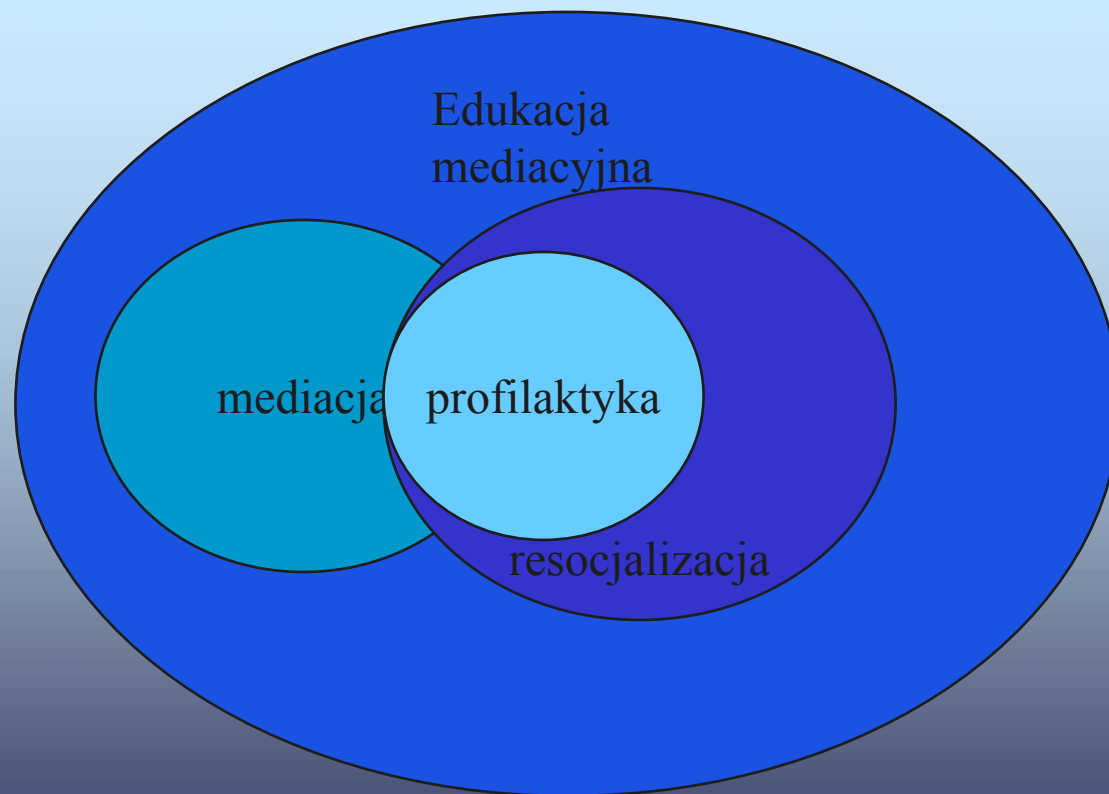
3. Laickość życia

Mediacja a rozwój duchowy

- ◆ Związek sprzężenia zwrotnego (im wyższy poziom rozwoju duchowego tym większa chęć mediowania. Mediacja to pomoc w tworzeniu konstruktywnej hierarchii wartości

Relacje między wychowaniem a mediacją

Nota o autorze. Agnieszka Lewicka – absolwentka Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pedagog specjalny w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej, tyflopedagogiki, oligofrenopedagogiki. W 2004 roku otrzymała tytuł doktora w zakresie nauk pedagogicznych: specjalność – pedagogika specjalna.

Pracownik dydaktyczno-naukowy w Zakładzie Pedagogiki Resocjalizacyjnej UMCS oraz Pracowni Psychopedagogiki Resocjalizacyjnej APS w Warszawie.

Zainteresowania naukowe koncentrują się wokół kształtowania empatii (autor programu eksperymentalnego „trening empatii”), zagadnień pedagogiki resocjalizacyjnej oraz mediacji.

Od kilku lat mediator sądowy wpisany na listę w sprawach karnych i nieletnich.

Autor programu mediacji szkolnej, wprowadzanego w gimnazjach w Lublinie.

Od 3 lat kierownik Studiów Podyplomowych w zakresie Mediacji Szkolnej i Sądowej UMCS w Lublinie.